

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 806/2026
07.07.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгице Ђекић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К-770/25 од 14.01.2026. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-79/26 од 17.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгице Ђекић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К-770/25 од 14.01.2026. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-79/26 од 17.04.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 4К-770/25 од 14.01.2026. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 05.10.2025. године па надаље. Према окривљеном је изречена мера из члана 189а Кривичног законика и одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1-79/26 од 17.04.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К-770/25 од 14.01.2026. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Драгица Ђекић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање Основном суду у Крагујевцу.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ означава “листинг телефонског саобраћаја“, а који доказ је, по ставу одбране, прибављен на основу рачунарског претраживања података од стране оператера и представља посебну доказну радњу из члана 178. ЗКП, за коју важе посебна правила о начину прибављања, али и да се овај доказ може користити само за кривична дела таксативно набројана у члану 162. ЗКП, у коју групу не спадају дела за која је овде окривљени оптужен.

Изнете наводи захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП је прописано да је „исправа“ сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице која се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2.).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП је прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. ЗКП је прописано да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или подносе странке, по правилу, у оригиналу.

Одредбом члана 15. став 4. ЗКП прописано је да суд може дати налог странци да предложи допунске доказе или изузетно сам одреди да се такви докази изведу, ако оцени да су изведени докази противречни или нејасни или и да је то неопходно да би се предмет доказивања свестрано расправио.

Првостепени суд је на главном претресу одржаном дана 19.12.2025. године на предлог пуномоћника оштећене, а по службеној дужности усвојио предлог да се прибави извештај о базним станицама, те се актом 4К-770/25 од 10.12.2025. године обратио

мобилном оператеру А1 да без одлагања достави листинг базних станица за дан 14.09.2025. године за број телефона 061/ Мобилни оператер је поступајући по означеном акту доставио листинг базних станица за наведени дан и број телефона.

У конкретном случају, по ставу Врховног суда није вршено рачунарско претраживање података од стране оператера које би представљало посебну доказну радњу из члана 178. ЗКП, како то бранилац погрешно закључује. Наиме, наведени листинг представља исправу у смислу одредбе члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП којом је ближе одређен појам исправе и које се могу сматрати исправом и као такви се могу користити односно извести као доказ у кривичном поступку, а које је суд прибавио по службеној дужности, у смислу одредбе члана 139. став 1. ЗКП.

Прибављање података о базним станицама - листинг базних станица или подаци о локацији мобилног телефона не могу се сматрати рачунарским претраживањем података. Ради се о две различите процесне радње прибављање података од мобилног оператера и односи се на добијање података о томе на које се базне станице одређени телефон повезивао у одређеном периоду. То су подаци које чува оператер електронских комуникација и представљају саобраћајне, односно локацијске податке. То даље значи да је оператер А1, од кога је тражена достава извештаја о базним станицама за број телефона окривљеног за тачно одређени дан на основу већ постојеће базе података суду и доставио тражено. С друге стране, рачунарско претраживање података подразумева претрагу података који се налазе у рачунарском систему, на рачунару, телефону, серверу или другом дигиталном уређају или медијуму ради проналажења одређених електронских података. Дакле, подаци о базним станицама нису резултат рачунарског претраживања, већ представљају податке који се прибављају од оператера на основу законом прописаног поступка и у конкретном случају судске одлуке. Уједно, прибављање података о базним станицама подразумева прибављање од оператера електронских комуникација података о томе преко којих се базних станица одређени мобилни уређај кретао или повезивао у одређеном временском периоду, а што је у конкретном случају и било речи. То даље значи да прибављање података о базним станицама може представљати доказ, али није доказна радња рачунарског претраживања података и због тога се на њега не примењују одредбе члана 178. ЗКП, које важе за рачунарско претраживање.

При томе, Врховни суд указује, а што и сам бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости констатује, да конкретан писани доказ - исправа садржи само називе базних станица на основу којих је првостепени суд утврдио где се налазио телефон окривљеног у тачно време.

Имајући у виду наведено, текст одговора утврђен на седници Кривичног одељења Врховног касационог суда од 04.04.2014. године, на коју се бранилац позива није од утицаја на другачије одлучивање у овом предмету, имајући у виду да се исти односи на ситуацију када има услова за рачунарско претраживање података, односно када је рачунарско претраживање података неопходно.

Поред изнетог, бранилац окривљеног као незаконити доказ означава и аудио снимак пријаве, будући да се фактички ради о кривичној пријави која не може бити доказ у поступку.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване, обзиром да из списка произлази да је кривична пријава поднета од стране МУП РС ДП ПУ Крагујевац КУ бр. 43692/2025 од 05.10.2025. године овлашћеном јавном тужиоцу, на основу члана 281. став 1. у вези члана 288. став 8. ЗКП. Сходно изнетом, наведени снимак не представља кривичну пријаву, већ пријаву критичног догађаја полицији, од стране оштећене.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреду закона из члана 440. ЗКП наводима да суд уопште није констатовао датум када је снимак настао и да је спорно да ли се овај снимак уопште односи на предметно кривично дело, а које повреде закона не представљају дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, из којих разлога нису били предмет оцене у овом поступку.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић